

Mythologia, Venise, 1567 - X [43] : De Venere

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[43\] : De Venere](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IV

[Mythologia, Venise, 1567 - IV, 13 : De Venere](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[43\] : De Venus](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[43\] : De Venus](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [43] : De Venere, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 24/12/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/991>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 295v°-296r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Vénus](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia

& quæ sint corruptionis ac generationis elementorum principia; nunc videtur dicendū de iis quæ pertinent ad conservandas formas singulorum animalium, & compositorum corporum. Est autem omnium horum sol artifex, quem à splendore *ſiſhebum* nominarunt. Nam propter obliquum eius cursum ſub ſignifero circulo omnes & plantæ & animalia modo eius accessu ſæctum producant, modo recellu vires reſumunt. Fuit idem medicæ artis peritus, & ſalubritatis ac peſtilentix artifex creditus, quoniam vis ſolis medicinx conſert, cū nimius eius calor ſit peſſifer omnibus animantibus. Eſt enim omnis animantium ſalus in ſymmetria caloris conſtituta: quare generationis & corruptionis artifex ſol eſt appellandus, ut ſenſerunt antiqui.

De Aſculapio.

AESCULAPIUM idcirco ſinxerunt antiqui *Phœbi* & *Coronidis*, quam aeris temperamentum eſſe dicebamus ſilium, quia niſi ſolis calor æra purget ac ratiorem faciat modicè, & niſi humoris vis quædam in ipſo ære relinquatur, nulla eſſe poteſt ſalubritas. Fuit igitur Aſculapius ær benè affectus, cuius filia fuit Sanitas aut bona valetudo. eſt enim aeris temperies non homini ſolum, ſed etiam cunctis cæteris animalibus, & plantis ſalubris, quare iore & Solis ſiliū Aſculapiū, & ſalubrè vim de ſole animis corporibusque ſubuenientem dixerunt. Sed quia vis ſolis aſſidue commiſceat oportet ipſum æra matrem illi Deo miſſionem tribuerunt. Per hæc igitur non ſolum autorem generationis & corruptionis ſolem ſignificabant antiqui, ſed etiam ſalubritatis; cum mediocritas conſeruet, at quod nimium eſt vel minimum interimat; omnis enim vita animantium & ſanitas eſt in mediocritate conſtituta.

De Chirone.

ATQVE cum in aeris optime affecti natura facultas ſit conſtituta facile conualeſcendi, accidit aliquando male affecti corpora malignos humores in aliquam partem ipſius corporis debiliorem confluere; quod enim per totum corpus diſſuſum fuerat à vi naturæ in unū locum expellitur, Chironem peritū chirurgiæ celebrarunt. Sic enim ſignificabant phyſicas actiones per hæc fabulas, quæ ſpectabant ad conſervanda ſingula composita corpora naturalia.

De Venere.

DEINDE quoniam alia ex animalibus naſcuntur è corruptione, alia è coniunctione; quid conferret utriſque explicarunt. Atque naſcentibus quidem ex corruptione mediocritas caloris, & cœli clementia ad educandum neceſſaria eſt, illis riuſus animalibus, quæ generant ex coniunctione maris & foeminx, peropportuna eſt aeris temperies. Nam cum ſemen è ſubtiliore ſanguinis parte ſecernatur, non ita facile illud ſit, niſi ſanguis modice incaluerit, quod ſit per ver præcipuè. Eſt enim verna temperies quaſi lena ad procreationem ubique. Sic igitur materiam ſeminis, & aeris clementiam procreandi deſiderio neceſſariam per fabulas antiqui exprimenter, *Venerem* è ge-

de genitalibus cœli partibus & ex mari natam fuisse fabulati sunt. Sunt enim genitales partes cœli caloris mediocritas per motum, qui confert animantium generationi.

De Cupidine.

INDE Cupido Veneris filius fuisse dicitur, quoniam ex aere ita affecto corpora & ipsa animalium bene affecta in procreandi cupiditatem sensim illabuntur. Nam tum vigere singula animalia putanda sunt, cum existunt nature negotia habilia; sic igitur antiqui ex optima valetudine & ex aeris temperie nasci animalium fertilitatem tradiderunt per fabulas. At vero quia multa turpia propter libidinem a nonnullis committuntur, ad exprimendam indignitatem eorum, qui nimis ad libidinem sunt propensi, Cupidini tantum deformitatis, quantum explicatum fuit, tribuerunt.

De Gratijs.

SVNT autem argumento illis quæ dicta fuerunt superius, Gratiarum vires & nomina, quæ nihil aliud significabant quam fertilitatem agrorum, frugumque abundantiam, quæ pacis beneficio late proveniunt. Hæc hæc ipsa de causa Veneris affectas esse dixerunt, & Solis Aeglesque filias, cum nihil sine solis elementia secundum fieri possit.

De Horis.

PRAETEREA quia nihil satis commode videbatur fieri posse solo nature ductu, vel si optimam cœli temperiem consequatur, nisi humana adiuvetur industria, introduxerunt horas antiqui, quæ singulorum diligentiam spectarent, diligentioribusque hominibus fauerent. Nam humanam industriam nunquam deserit diuina clementia, quare hæc nubes pro arbitrio inducere, & cœlum serenum facere, & temporibus moderari creditæ sunt. Per easdem Horas rursus improbitatis hominum sterilitatem agrorum, & omnes diuinitus immittas calamitates esse comites innuebant.

De Mercurio.

ATQVE ut intelligeretur à diuina natura res humanas non esse penitus seiunctas, Mercurium tanquam vinculum quoddam intercedere censuerunt, qui Deorum consilia ad homines, hominum ad Deos ipsos asportaret. Id autem fingebatur ab iis, qui quo pacto res humanæ diuinitus gubernarentur, percipere non poterant. Nam Mercurius vis est illa diuina, quæ in mentis hominum diuinitus infunditur, quæque res humanas mirifice in suo ordine componit & conseruat. Tum rursus, ubi somnia in mentes hominum diuinitus infundi putabantur, aut ubi animæ in corpora nascentium deduci, aut post mortem ad inferos, vis illa diuina Mercurius dicebatur. Illo autem nomine vis diuina vocata fuit, quia primus Mercurius vir sapientissimus mundum à Deo creatum fuisse dixerit, & non posse sine diuina providentia gubernari, omnemque Deorum cultum inter mortales instituerit, neque ulli

acti